

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LIII (47)

Štev. (Nº) 51-52

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

29 de diciembre - 29. decembra 1994

Predstavitev akcije

Današnji božič v Argentini je zadnji pred julijem 1995. Takrat se bomo Slovenci po vsem svetu spominjali tistih usodnih dni pred petdesetimi leti, ki so postali že del narodove zgodovine. Vsak od nas, tudi mladi rojeni na tej strani oceana, bo tedaj še posebno živo občutil krivico, ki ostaja neizbrisana nad nami, krivico negotovega begunstva in nehotenega zdomstva. Oropalji so nas domovine. Čeprav nas je svet dobrohotno sprejel, je nasilje, ki ga je zakrivila slovenska komunistična partija nad našimi družinami, globoko in težko.

Ves slovenski narod pa bo drugo leto junija podoživljal strašno krivico, ki mu je bila storjena z vojno in z revolucijo ter s krvavim totalitarnim režimom, ki je zrastle iz nje. Vsi, ki so prelili kri za vero in dom, od leta 1941 pa do konca revolucije nam bodo tedaj še posebno blizu. Spomin na množični poboj razorozenih domobrancev po končani vojni pa bo med nami zameglil, s svojo strahotno in nečloveško krutostjo, celo praznovanje ob pol stoletnici konca vojnih grozot in okupacije, ki jih bodo evropski narodi upravičeno prirejali v istem času.

Rana, ki so jo komunistični revolucionarji prizadeli slovenskemu narodnemu telesu s pobojem svojih idejnih nasprot-

nikov in z nasiljem, ki so ga potem izvajali nad narodom v domovini skozi petinštirideset let, ostaja celo zdaj, ob svobodni in demokratični slovenski državi — nezacepljena. Njena brazgotina bo neizbrisen madež na našem narodnem telesu.

Ob vsem tem morju krivic slovenska demokratična oblast še ni storila svoje dolžnosti. Na tem področju dobra volja posameznih zasebnikov ni dovolj! Parlament, ki je legalni predstavnik naroda, ni do zdaj niti simbolično poravnal tvarnih in moralnih krivic totalitarizma.

Dovolj smo čakali. Zdaj zahtevamo, da država stori svojo dolžnost!

Zato vas, v imenu vseh političnih, kulturnih in verskih organizacij naše skupnosti, združenih v Medorganizacijskem svetu, pozivam, da se pridružite akciji, ki jo pričenjamo demokratični Slovenci po vseh celinah sveta. S tisoči podpisov na naši Zahtevi hočemo vzbuditi poslancem slovenskega državnega zbora vest in doseči poravnavo krivic, ki ovirajo narodno spravo.

Ob vseslovenski počastitvi žrtev revolucije junija prihodnjega leta bomo predstavili Državnemu zboru naslednje Zahteve, tudi z vašimi podpisi.

Prof. Tine Vivod
za pripravljalni odbor

Brez resnice ni svobode

Priprava na prireditve ob 50. obletnici konca druge svetovne vojne in povojne morije na Slovenskem

Prihodnje leto se bo skoraj ves svet spominjal konca druge svetovne vojne in se veselil zmage nad nacizmom in fašizmom. Zaradi revolucije, ki jo je pod krinko narodnoosvobodilnega boja vodila komunistična partija, se je na Slovenskem poleg okupacije razvnela še bratomorna vojna, ki je terjala veliko žrtev, tisoči pa so iz strahu za golo življenje odšli v pregnanstvo. Zmagovita stran je že po končani vojni zagrešila strašen zločin, saj je brez usmiljenja in brez sodnih postopkov pobila več kot 10.000 nedolžnih žrtev.

Pripravljalnemu odboru, ki je v preteklih petih letih skrbel za pravne prireditve in maše za pobite domobrince in druge žrtve nasilja v Kočevskem rogu in na Teharjah, so se letos pridružili tudi novi predstavniki slovenske katoliške javnosti doma in po svetu. Za 50. obletnico omenjenih dogodkov pripravljajo številne prireditve. Udeležili se jih bodo tudi mnogi rojaki po svetu, zlasti iz Argentine in Združenih držav Amerike, Kanade in od drugod, ki bodo v prihodnjem letu v velikem številu obiskali svojo staro domovino.

Med prireditvami naj omenimo poseben zgodovinski simpozij v juniju 1995, o takratnem času, dogodkih in ljudeh, ki so vplivali na usodne odločitve. Prispevki bodo izšli v posebnem zborniku.

V načrtu je tudi vrhunska kulturna prireditev, s katero se bomo poklonili žrtvam

bratomorne vojne. Rojaki, ki bodo za to priložnost obiskali Slovenijo, bodo sami pripravili posebno akademijo. Vsi se bodo srečali tudi na Brezjah, kjer bodo imeli posebno zahvalno mašo. Dogodkov izpred 50 let se bodo letos spominjali tudi pri mašah za domovino, ki bodo na predvečer v soboto, 24. junija, v vseh treh stolnicah in številnih drugih cehrvah.

Obletna maša za pobite žrtve bo v Kočevskem Rogu ob grobišču Pod Krenom v nedeljo, 25. junija, ob 11. uri. Udeležili se je bodo vsi slovenski škofje. Obletna maša v Teharjah pa bo teden dni pozneje 2. julija. Organizatorji upajo, da bo do takrat v Rogu že stala spominska cerkev.

V pripravi je že posebna bela knjiga, v kateri bodo predstavljene vse farne plošče z več kot deset tisoč imeni in priimki zamolčanih žrtev bratomorne vojne.

Omenjeni odbor pripravlja v sodelovanju s predstavniki Slovencev po vsem svetu tudi poseben poziv Državnemu zboru Republike Slovenije, da obsodi komunistično partijo in zločine, ki so jih izvajali nosilci revolucije nad slovenskim narodom.

Poziv bodo skupaj s podpisi prihodnje leto izročili Državnemu zboru in pristojnim oblastem Republike Slovenije.

Janez Gril
„Družina“, št. 41-50

Poziv državnemu zboru in pristojnim oblastem države Slovenije

Petdeset let po koncu komunistične revolucije podpisani Slovenci zahtevamo, da državni zbor in pristojne oblasti države Slovenije izpolnijo svojo dolžnost

V času, ko mineva:

- 50 let po vzpostavitvi komunistične totalitarne oblasti nad slovenskim narodom, usodo in premoženjem slovenskih ljudi;
- 50 let po koncu druge svetovne vojne, ki se je nadaljevala kot hladna vojna med demokracijo in komunizmom;
- 5 let po političnem preobratu in pričetku demokratičnih sprememb v Sloveniji;
- 4. leto veljavnosti ustave države Slovenije, ki pomeni prelom s preteklostjo; žal pa so iz le-te ostale številne nepopravljene krivice in premnoge žrtve brez povrnjene časti, to pa podaljšuje razdor in onemogoča spravo med Slovenci;

zahtevamo:

da državni zbor in pristojne oblasti države Slovenije izpolnijo dolžnost, ki jim jo nalagajo črka in duh slovenske ustave ter določila mednarodnega prava v skladu z Listino Združenih narodov, Deklaracijo Evropskega sveta in Helsinškimi listinami, tako da:

- izrecno obsodijo komunistično partijo, ker je med vojno in okupacijo zlorabila slovensko željo po svobodi in narodnoosvobodilni boj v svoje revolucionarne namene;
- obsodijo zločine, ki so jih izvajali nosilci revolucije nad slovenskim narodom pod pretvezo osvobodilnega boja, hoteč uničiti svoje ideje in politične nasprotnike;
- priznajo, da je bil slovenski narodni odpor proti komunizmu med drugo svetovno vojno samoobrambno in domoljubno dejanje;
- razglasijo poboj domobrancev in vseh drugih nasprotnikov komunističnega totalitarizma za zločin proti človeštvu;
- obžalujejo nasilje komunistične države in teptanje temeljnih človekovih pravic po končani vojni;
- sprejmejo ukrepe, da bo neodvisna sodna oblast raziskala zločine med revolucijo in po njej;
- sprejmejo zakone, ki bodo pretrgali povezavo s prejšnjo totalitarno ureditvijo in odpravili politične, gospodarske in druge privilegije nekdanjih oblastnikov in njihovih naslednikov;
- razveljavijo obsodbe, ki so jih po vojni izrekla sodišča na podlagi revolucionarnih zakonov, omogočijo poravnavo moralne in materialne škode, ki je bila povzročena premnogim Slovincem med revolucijo in po njej, in zagotovijo enake socialne in druge pravice pod enakimi pogoji vsem žrtvam vojne in revolucije;
- sprejmejo zakone, ki bodo v državi Sloveniji uveljavili pravno državo v skladu z ustavo, konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Svet Evrope) in Splošno deklaracijo o človekovih pravicah (Združeni narodi).

Podpisani pričakujemo, da bodo predstavniki države Slovenije zadostili pravici!

Na slovenski zemlji in v zdomstvu leta 1995.

Podpisovanje izjave

Akcija za zbiranje podpisov za gornjo deklaracijo in zahteve se bo pričela po vsem svetu kakor v Sloveniji s 1. januarjem 1995. V prihodnji številki našega lista bomo objavili imena prvih eminentnih predstavnikov in članov slovenskega javnega življenja, ki so prevzeli pobudo v posameznih državah in prvi podpisali to izjavo.

V Argentini so po sklepu razširjenega Medorganizacijskega sveta skrb za podpisovanje prevzeli okrajni Domovi, ki bodo poskrbeli, da bodo tam na razpolago podpisne pole. Podpisujejo lahko vsi rojaki, ki

to žele in se strinjajo z vsebino, od 14. leta starosti dalje. Če bi kdo rad podpisal, pa ne more od doma, naj to sporoči v Dom, da mu prinesejo polo na dom. Tudi prosimo vse rojake, da v svojem okraju in med svojimi sosedi vzbudijo zanimanje za te podpise. To izjavo skupaj z zbranimi podpisi bomo po počitnicah skupaj z drugimi iz vsega sveta in iz domovine svečano predali Državnemu zboru v Ljubljani. Čim večje število podpisov bo, bo imela tudi volilno težo, saj bodo predstavljali Slovence z vsega sveta.

Zgodilo se je v Sloveniji

Koalicija

Težavni pogovori, ki čakajo pogajalski skupini najmočnejših vladnih strank LDS in SKD, bodo na vrsti šele prihodnji teden (zaradi prometne nesreče pogajalke SKD Vide Čadonič-Špelič). Drnovškova LDS namreč noče slišati, da bi bil zunanji minister sedanji državni sekretar (za Slovence po svetu) dr. Peter Vencelj, kar je zadnji predlog SKD. Ti so še zmeraj prepričani, da jim po Peterletovem odstopu pripada to mesto. Za LDS je zgodba o zunanjem ministru končana (Drnovškov predlog je mag. Mojca Drčar-Murko kot strokovna, nestrankska osebnost), sicer pa bi krščanski demokrati lahko dobili ministra brez listnice za boj proti podkupovanju. Partnerji LDS pa bi bili verjetno pripravljene sprejeti (v zameno za zunanje ministrstvo) enega od gospodarskih resorjev.

Prvi prepiri

Slabo je delo začel 45-članski ljubljanski mestni svet. Po šestih urah strankarskih prerekanj, so sklenili le to, da se bodo sestali januarja. Novega župana dr. Dimitrija Rupla, ki so ga pustili čakati, da je podpisal slovesno izjavo, je pa položaj strank v MS tako razhudil, da je sejo demonstrativno zapustil z besedami: Tako se več ne grem. Sicer pa se občinski svetniki in župan spopadajo z vrsto neznank, od tega, kdo bo poročal kandidate za zakonski stan, do vladavine enega (župnova oblast v občini) ali vlade „bande četverice“, kot so rekli včasih (župan, podžupan, predsednik in podpredsednik občinskega sveta).

Slovenija in Evropa

Kosilo zunanjih ministrov Evropske unije v Bruslju je bilo spet usodno za Slovenijo. Italijanski zunanji minister Antonio Martino je kolegom pojasnil, da med Rimom in Ljubljano ni nič novega in da je slovenska vlada po Ogleju ravnala proti italijanskim pričakovanjem. Pri njegovih stališčih ga je podprl avstrijski zunanji minister dr. Alois Mock. Tako Slovenija že četrtič ni dobila mandata za pogajanje o priključenem članstvu k EU.

Drnovškovo zunanje ministrstvo se je takoj odzvalo na Martinove izjave v Bruslju in italijanskemu veleposlaniku v Ljubljani Luigiju Solariju izročilo „ostro protestno noto“, v kateri je opozorilo, da so Martinove izjave „tendenciozne in ne ustrezajo dejstvom“.

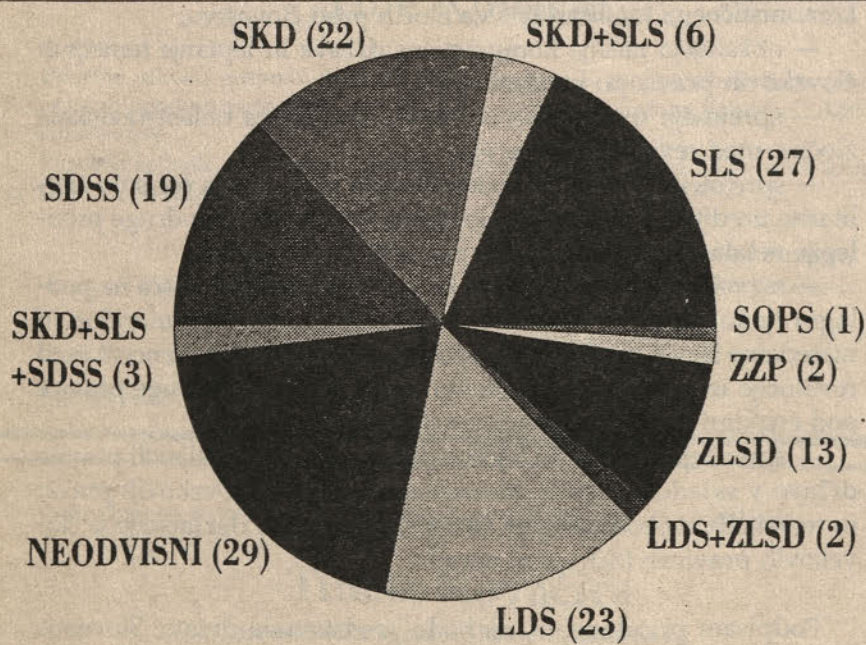
Poznavalci razmer v Italiji so po padcu Berlusconijske vlade razdeljeni. Prva skupina napoveduje, da se z novo vlado ne bo bistveno spremenil odnos do Slovenije, druga pa meni, da bodo morali omehčati svoja stališča do Slovenije oziroma njene priključitve k EU.

Stranke slovenske pomladi

Čeprav poznavalci trdijo, da primerjava izidov med državnozborskimi in lokalnimi volitvami ni ustrezna, je po drugem krogu lokalnih volitev slišati zahteve po predčasni parlamentarni volitvi, predvsem zaradi zasuka volilnega telesa v desno in zaradi zmagoslavja tako imenovanih „strank slovenske pomladi“.

izid volitev kaže spodnja slika:

Koliko županov imajo stranke v 147 občinah?

SKD - Slovenski krščanski demokrati; SLS - Slovenska ljudska stranka; SDSS - Socialdemokratska stranka Slovenije; LDS - Liberaldemokratska stranka Slovenije; ZLSD - Združena lista (socialdemokratov); ZZP - Zveza za Primorsko; SOPS - Slovenska obrtniška podjetniška stranka.

Dobili smo v objavo

San Justo, 26. decembra 1994

Spoštovani g. urednik!

Predno se čez nekaj dni z ženo vrneva v ZDA, bi se rad slovenskim rojakom v Argentini zahvalil za njihovo gostoljubnost v času najinega obiska. Ker sva prišla sem iz Avstralije, je bil najin obisk razmeroma kratek. Tako kot v Avstraliji sem se imel priliko srečati z mnogimi prijatelji in rojaki in se pogovoriti o mnogih izseljeniških in splošnih slovenskih zadevah. Tudi zanimanje za delo Svetovnega slovenskega kongresa (SSK) je tu še vedno živo.

Kot predsednik SSK sem slovenske rojake želel pozdraviti preko radijske oddaje Okence v Slovenijo. Preko dveh posrednikov sem prosil za tako možnost, pa je bilo to odklonjeno. Ko sem nato telefonsko prosil za pojasnilo, mi je bilo rečeno, da so vzroki tehnični (program že pripravljen itd.) tako za 17. kot 24. december. Ker že leta hodim za božič v Argentino in mi poslovanje radijskih oddaj ni čisto tuje, sem videl, da so razlogi za odklonitev izviti iz trte. Nikdar v preteklosti nisem ne prosil niti bil povabljen na to oddajo, sedaj sem pa

povedal, da oklonitve ne bom sprejel z razumevanjem. Ker je menda ta tedenska radijska ura namenjena vsem slovenskim rojakom in jo zato tudi podpira državni sekretariat za Slovence po svetu, češ da je v slovenskem narodnem interesu, hočem povedati, da je prepoved nastopa predsednika SSK na tej oddaji bila neopravičljiva diskriminacija. Tega čisto nič ne zmanjša, temveč še poudari napovedovalčevo vzvišeno govorjenje takoj na začetku oddaje 17. decembra o neimenovanih pritiskih in grožnjah. Kljub temu pa vsem znanim in neznanim osebam od blizu in daleč v vodstvu tega „Okenca“ želim vse dobro in mnogo uspeha, ki ga bo zagotovila večja demokratična strpnost, več boljše slovenske pameti.

Vsem slovenskim rojakom v Argentini želim v novem letu veliko uspehov in zadovoljstva v osebnem življenju kot tudi pri delu v slovenskih skupnostih v raznih delih argentinske dežele.

Dr. Jože Bernik
predsednik

Svetovni slovenski kongres

Delo parlamenta

Poslanci so v četrtek, 8. decembra, na izredni seji začeli obravnavati proračunski memorandum za leto 1995. V državnem proračunu bodo 503 milijarde tolarjev. Temeljne postavke so povečana gospodarska rast (od 4 do 5 odstotkov), podobno, kot je bila letos, zmanjšanje inflacije (letos bo

okoli 19 odstotkov) in brezposelnosti (letosnja bo 13-odstotna) ter nadaljnje povečevanje izvoza (letos od 6 do 7 milijard dolarjev, kar bo za desetino več kot lani).

Ob koncu leta so ugotovili, da so v dveh letih sprejeli 325 zakonov, ratificirali 110 mednarodnih sporazumov in sprejeli nad 200 drugih aktov. Imeli so 27 rednih in 21 izrednih sej, poleg tega še 642 sej odborov in komisij, skupaj z delovnimi telesi so obravnavali okoli 4000 točk.

Voščilo

Ljubljana, 23. decembra 1994

Drage argentinske Slovenke in Slovenci!

Ko se v mislih vračam nazaj v leto, ki mineva, seveda ne morem prezreti tudi nekaterih težkih trenutkov in naporenega dela, hkrati pa sem vesel zaupanja, ki smo ga bili deležni na volitvah kot stranka in ki sem ga bil deležen na kongresu kot predsednik. To sem razumel tudi kot zaupanje politiki, da povsod, kjer krščanski demokrati delamo, poskušamo uveljavljati strokovnost, odgovornost in poštenost.

V tem letu sem imel seveda tudi številna pripravljena ali povsem naključna srečanja s Slovenci na različnih koncih sveta, s posebnim veseljem pa se spominjam obiska pri slovenski skupnosti v Argentini, ki je za mnoge od nas postala zgled žive narodne in človeške skupnosti.

V letu, ki prihaja, bo na političnem področju veliko dela v novih občinah, ki so sedaj bolj po meri demokracije in ljudi, pa tudi na državni ravni bo to leto pomembnih odločitev in priprav na državnozborske volitve — redne ali predčasne. Povsod pa bo treba trdo delati, da bomo v sedanjih političnih in družbenih okoliščinah prepričljiva alternativa. Pri tem bomo veseli vsake vaše podpore in dobrih misli!

Bralcem Svobodne Slovenije voščim lepe božične praznike in želim vse dobro v novem letu!

Lojze Peterle

Pozdrav

Nekoliko pozno pa vendarle se Vam oglašamo iz naše in vaše domovine.

Turneja v Argentini je bila izredno naporna, saj smo izvedli kar 21 nastopov, katere si je po približni oceni v živo ogledalo več kot 25.000 ljudi. Kljub temu pa nam je bivanje v Argentini dalo izredno lepe vtise in nove prijatelje.

Posebej želim poudariti, da smo izredno veseli, ker smo imeli možnost nastopati za naše rojake v Buenos Airesu. Mislim, da nam je vsem žal, ker smo preživeli z vami le 6 dni. Počutili smo se „tako domače v tako tujem okolju“, da Vam moramo čestitati za ohranjanje našega naroda v tako oddaljenih krajih. Pokazali ste nam, da kar je daleč od oči ni nujno, da je daleč od srca.

Še enkrat se vam zahvaljujemo za vse in upamo, da imate tudi Vi lepe spomine na nas. Pravtako upamo, da se bomo znova videli tako v Sloveniji kot morda čez nekaj let tudi v Argentini.

Obenem želim v imenu skupine voščiti vsem Slovenkam in Slovincem vesel božič in srečno novo leto 1995

Brane Vitamvas,
predsednik AFS „France Marolt“

Drago Jančar (3)

Egiptovski lonci mesa

Načelo je bilo oznanjeno urbi et orbi. Načelo ni bilo samo oznanjeno, ampak že zdavnaj dejavno s številnimi konkretnimi ravnanji v gospodarstvu, šolstvu, zdravstvu, predvsem pa seveda v parlamentu, ki s svojimi ciničnimi preobrati dela iz demokracije farso, pogublja zaupanje v njeno vrhovno institucijo, zastruplja odnose med ljudmi, ravna po sebičnih interesnih kriterijih in mu *salus rei publicae* že zdavnaj ni več vrhovni zakon. Državni svet, ki naj bi bil Zbor modrecev in najvišji garant skupnega blagra, pa se je, kot servilni služabnik Cinične distance, sploh spremenil v pravi Zbor butalskih svetnikov.

Cinična distanca, ki se še v umetnosti redkokdaj dobro obnese, in ki se v najbolj sproščeni publicistiki pogosto obrne v svoje komično protislovje, je za družbo pogubno načelo, ne glede na to, kaj lahko z njo pridobi kakšna politika v svojem boju za oblast. Politika je tako ali tako izpostavljena vsakršnim ciničnim nevarnostim, vendar si mora ravnovesje vzdrževati z moralnimi principi, s strogostjo do same sebe in odgovornostjo do svojih volivcev. Ti ljudje niti Machiavellija niso dobro brali. Tudi Camusa niso brali. Zanj je cinizem kot politično stališče logično samo kot funkcija absolutnega nihilizma in racionalizma. Glede posledic med obema ni razlik. Brž ko vanju privolimo, zemlja postane puščava. V jeziku prizemljenega pragmatizma je cinična distanca kot vrhovni princip pač samo še goli pohlep po oblasti in moči, v imenu katere je mogoče storiti vse: odstraniti, zasmehovati, ponižati drugače misleče. In to že ni več demokracija. Na tej točki bi bilo mogoče Francetu Bučarju pritrditi. Cinična distanca nas vodi v to ali drugo obliko totalitarizma.

Spričo cinične distance, ki je sposobna pahniti, žaliti, zasmehovati ali celo preganjati vsakogar, ki ji je na poti, obmolke vse. Kjer vlada cinična distanca, vlada sredi velikega vpitja diluvialni molk, pod sijočimi žarometi mnogih kamer diluvialna tema. Pod vladavino cinične distance ni več nobenega odbora za svobodo tiska, nobenega helsinškega komiteja, varuha človekovih pravic, tudi nobenega moralističnega pisateljskega glasu. Da se razumemo, vse to je, vendar je brez pomena. Kajti cinična distanca ima tukaj večino glasov. Če je treba, za varuha človekovih pravic razglasi tudi notranjega ministra. Ostale kritične observacije mirno prenese, te nepomebnosti si lahko mirno dovoli. Ona gre naprej.

Čeprav ostaja upanje: glas neodvisnega in nestranskega znanstvenika, ki mu je v primeru odstavitve direktorja RTV razpravljanje brez argumentov tuj. Morda je to znamenje drugačnih časov.

Toda to upanje je tenko. Cinična distanca bo sistematično nasilje polagoma zamenjala z učinkovitostjo. Ali nam bo torej treba živeti po načelih neposredne učinkovitosti in molčati ali lagati? Ne zaradi groženj z zapori, pač pa zaradi tega, ker bo celoten prostor pokrit z efektivnimi dejanji in gosto posejanimi pisanji, ki bodo drugače mislečimi vsilili molk, račun in sporazumno laž?

Do vladavine cinične distance je vodila nekaj let dolga pot preko vseh mogočih namišljenih fantazmagorij: revanšizma, *blut und bodna*, nacionalne substance, pučističnih politikov, malih Hitlerjev. S čim vse je cinična distanca morala obračunati preden je lahko suvereno razglasila svojo nadoblast. Najbolj se je razveselila zaustavljanja desnice. Tu ji ni bilo treba zavahati rokavov. Tisti, ki so s sveto in dobromamerno vneto zaustavljali vzpon klerikalizma in vsakršnega

desničarstva, bi seveda morali vedeti, da vsako ustavljanje stvar šele zares vzpostavlja. In so s svojimi ideološkimi obrazci, ki bi jih morala nova družba preseči, celo reč zasukali nazaj, precej nazaj. Niso ustavili desnice, ustavili so debato. Ustavili so vsako moderno in novim izzi- vov odprto debato. Izročili so jo funkcionalnemu političnemu delovanju, merjenju moči. Obnovili so ideološki obrazec in z njim dali alibi raznim propagandističnim plakaterjem. Vendar pa obstajajo stvari, ki segajo čez pragmatično previranje družbe v *tranziciji*.

Ko bi bolje poznali intelektualne debate v posttotalitarnih družbah, bi morali vedeti, da takšne debate niso nikoli do konca opravljene. Etične dileme v zvezi s Schindlerjevimi seznanji pridejo, pa čeprav petdeset let pozneje. Nobenega nasilja ni mogoče spraviti pod plašč starodavne ideološke razlike in njenih posledic, nobenega zločina se skuša doumeti zgolj skozi ideološki spor. Očitno je, da bo treba to razpravo pripeljati do konca, pa naj traja petdeset let, kot pri Nemcih, ki šele danes lahko gledajo Schindlerjev seznam, ne da bi komu prišlo na misel, da bi opravičeval zablode totalitarnega nacističnega sveta. Bile so dolge debate, bile so razprave in kupi knjig in detajli in kontroverze in znamenita nemška *selbsterziehung*, preden so prišli do kolikor toliko normalnega stanja. Ideološki meč tega vozla ne preseka.

Pri nas te debate še začeli nismo. Naj mi, za božjo voljo, že nekdo, z ideološkim rezilom ali brez njega, razloži, po čem je bil Goli otok in po čem so bili gulagi manj zločinski od Buchenvalda? Zakaj naj bi bil politični zapornik, posameznik, edinstveno in neponovljivo človeško bitje, manj zločinsko nasiljevan v socialističnih kacetih kot v nacističnih? V čem je bil Ludvik Mrzel na Golem otoku, razen v tehničnih in meteoroloških pogojih, na boljšem ali na slabšem kot Igor Torkar v nacističnem lagerju? S tem, da je Torkar mogel pozneje spoznati še socialistične samice. Ošabnega nasilja zgodovinskih odrešenikov ni mogoče vpletati v novo ideološko debato, prav njihove zablode in spozabe nad posameznikom morajo postati sveto svarilo, negativni aksiom zgodovine, ki svoje destruktivne in tragične moči ne sme nikoli več razmahniti. Demokracija ne počiva samo na v glavnem svetli grški in novodobni prosvetljski izkušnji, pač pa tudi na izkušnji tistih zgodovinskih zablod, ko je z dobrimi nameni opustila zdrs v fašistični ali prevrat v revolucionarni terorizem. Kdor tega ne razume in spravlja to tragično izkušnjo na smetišče zgodovine, naj ne prevzame v roke vladanja in z njim naših usod.

Da to nima zveze z egiptovskimi lonci mesa in z nevarnostjo novega totalitarizma? O, pa še kako jo ima. Kdor hoče danes odgovorno urejati družbo, kdor hoče imeti oblast in čast za svojo last, mora vedeti, kje so stvari že bile, kam so se v prosvetljenem dvajsetem stoletju vsaj dvakrat že zapeljale. Marsikaj je bilo še pred nekaj leti neverjetnega, pa je danes resnično. Ravno zato, ker cinični vladarji nočejo ničesar vedeti o tem, kje smo bili, ker zaradi tega nimajo pojma, kam gremo, pač pa jih zanima zgolj tranzicija in prihvatacija današnjega trenutka, se nam lahko zgodi, da bo opozorilo pred totalitarizmom postalo resničnost.

Levo-desne debate pri nas dobivajo nove in okrepiteve, obnavljajo se iz nekega motnega prostora, ki se ves čas sklicuje na racionalizem, v resnici pa je poln gomažečih emocionalnih in zgodovinskih klobčičev. Medtem ko nastajajo v družbi čisto

druga razmerja, ki bi jih bilo treba premisliti, medtem ko se radovedni duhovi odpirajo novim izzivom ob koncu ideološkega stoletja, se Slovenija kar naprej obrača k anahronistični debati iz tridesetih in drugič obnovljeni iz šestdesetih let tega stoletja. Kolikokrat smo že rekli, da je ta debata pri nas in v Evropi presežena. Družba in duhovi se delijo povsem drugače, družba na sloj novih lastnikov s svojevrstno *parvenijsko* mentaliteto, duhovi na ustvarjalne in reproduktivne načine, na elite in mediokritete, na kritične premišljevalce in propagandistične ponavljalce. Toda ker nam ne verjamejo, citiram druge. Umberto Eco: „Stare evropske kategorije ‚levice‘ in ‚desnice‘, kot so obstajale zadnjih dvajset let, brez dvoma nimajo več adekvatnega koncepta za razumevanje sodobne politične konfiguracije. Na mojih potovanjih v Brazilijo in Argentino v šestdesetih sem se zavedel, da že tedaj konvencionalne razlike med levico in desnico niso bile več relevanten ključ za razumevanje večine latinskoameriških političnih gibanj.“

Pri nas pa je videti, da se bo zgodba o levici in desnici še vlekla v naslednje tisočletje. Videti je, da naši družboslovci sploh niso sposobni misliti zunaj teh kategorij. Včasih se zdi, kakor da si desnico ustvarjajo, da sploh imajo na kom ali na čem uporabljati svoje pridobljeno znanje in svojo „kritiko vsega obstoječega“. Prav ganljivo je gledati, kako malo hvaljo, malo poučujejo in malo gajžljajo zdaj teologe, zdaj krščanske demokrate (te so v glavnem že priučili), malo nacionaliste in malo malomeščane, malo militariste in malo kmete. Z deklariranimi desničarji nimajo opravka, tu ni čara, ni odkrivanja „zastritega bistva stvari“, ni ustvarjanja. Inovacije tega stvariteljstva so včasih osupljive. Recimo: na desnici bo upoštevanja vreden nasprotnik Janševa Socialno-demokratska stranka, ker se zavzema za (pozor!) socialne programe, za brezposelne itd. Ali: Lai- bach Kunst s svojo naci ikonografijo izziva in razkriva pravo bistvo slovenskega nacizma: narodno zabavno glasbo. Tolpa butastih mulcev, ki se imeujejo skinhead, je razžarila analitični um slovenske sociologije in politologije, hvaležno je bilo tudi časninarstvo, ko so jih lahko slikali na demonstracijah proti odstavitvi Janeza Janše, vse naslovnice so dokazovale, da je v Sloveniji desni radikalizem velik, največji problem. No, to ni več ganljivo, to je res samo še pikantno.

Botho Strauss: „Nasploh je pikantno opazovati, kako pohlepno skuša *mainstream* nenehno širiti potoček desnega radikalizma, kako vedno znova prepoveduje že prepovedano — očitno le zato, da bi v strugo napeljali še več vode, da bi se videlo njeno naraščanje: naj se razburjenje vsaj obrestuje. *Mainstream* hkrati taka gibanja graja, pa tudi vzgaja in spravlja na noge, včasih jih celo sprejema in prenaša. Povprečni brezizrazni izraz in popačena podoba ksenofoba sestavljata politični Janušov obraz — vse politično se namreč da zrcalno obrnjeno združiti v eni glavi.“

A tudi kritiki novostarih oblastnikov so vse pomešali. V poskusu, da bi formulirali svoje nezadovoljstvo z obstoječimi razmerami, so kritiki vsakršnih formatov na veliko začeli uporabljati enoten termin: levica. In napravili še večjo zmešnjavo. Novo kapitalno oligarhijo imenovati z nazivom, ki ima ob vsej presežnosti še zmeraj nekaj romantike in časti vsaj še iz časov idealizma, je res enako osupljiva neumnost. In slepota. Levičarjev v tej deželi že dolgo ni več. Včasih so bili med intelektualci osebk, ki so se sami imenovali levičarje, a so bili

povsem konzervativno dolgočasni s svojim predvidljivim marksističnim servisiranjem oblasti, ki se je tudi imela za levo. Potem je ostalo še nekaj leninistov in anarhistov, pa še ti so se pospravili med ambasadorje in danes momljajo „kisdihand“, ko poljublja- jo roke luksemburškim vojvodinjam ali odpirajo razstave lipicancev. Ostali, ki so si, kdo ve zaradi kakšne kariere, v Titojugendu prislужili oznako levičarji, ti so v resnici že zdavnaj delničarji in solastniki družb in podjetij iz *prihvatacije*.

Ljubi Bog, kakšen komičen kaos.

Ko je bilo torej dozasmehovano in stigmatizirano vse, kar je terjalo kakršnokoli resnično spremembo, si je cinična distanca oddahnila in se z zadovoljstvom ozrla na opravljeno delo. Pravzav ni bilo tako težko, kot je za hip izgledalo. Opravljeno je bilo z „revanšisti“, se pravi z utrujenimi jetniki socialističnih ječ in lagerjev, z „*blut und boden*“, se pravi s krvavicami s kislim zeljem, z „nacionalno substanco“, to je 2 pesnika in 1 jezikoslovec, z „desnico“, se pravi s strugo, v katero se je napeljalo še nekaj vode. Zdaj se je bilo mogoče posvetiti plenu in plesu okrog loncev mesa.

Cinična distanca se spozna na delnice, na borze, na prenos kapitala, na državno upravo, na sodstvo, na medije, na Državo, še posebej dobro se spozna na sveži denar. Ne, to niso več egiptovski priganjači. Njim je žal za krivice, ki so se zgodile, vendar jim je še bolj žal za sveži denar.

Poslušal sem parlamentarno debato o popravilu krivic političnim preganjancem. Odločitev je bila konsenzualna: da, krivice je treba popraviti. Seveda, gre za simbolično popravilo krivic; trpljenja in izgubljenih službenih let in časti in premoženja in vsega drugega ni mogoče poplačati z denarjem. A nekaj bi jim bilo treba vendarle odriniti preden pomrejo, so menili soglasno parlamentarci. In že so sejarji v slovenskem demokratičnem templju začeli razpravljati o številu nemških mark za mesec dni zapora. Tedaj je prišel na prizorišče finančni ekspert Zgodbe o uspehu in to sejarjenje jasno presekal:

Gospoda, je rekel, škoda je svežega denarja.

Strinjam se, je rekel ta mladi ekspert — mislim, da se piše Kopač —, da je treba krivice popraviti, vendar je za ta namen škoda svežega denarja. Oni ne bodo dovolili, da bi za tak namen trošili sveži denar iz proračuna, Oni imajo s svežim denarjem drugačne namene. Delovna mesta, sveži denar za sveže investicije, dobri nameni. Morda bi bilo prepričljivo, ko ne bi bilo mučno in žalostno. Morda še najbolj mučno zato, ker je tisti hip postalo jasno, da se ti ljudje zares na vse poživžgajo, in žalostno zato, ker očitno razen knjigovodskih bilanc in makroekonomskih analiz niso vzeli v roke čisto nobene druge knjige. Ali je sploh treba pomisliti na to, kako so se počutili zaporniki z Golega otoka, ljudje, ki so za prazen nič, pravzaprav za dobre name- ni tedanjih hegemonov, izgubili svobodo in zdravje in dostojanstvo in službo in državljanstvo, in so zdaj morali spet poslušati o dobrih namenih, takrat v zvezi z obstankom socializma, zdaj pač v zvezi z obstankom svežega denarja. Kdo pa še pri preurejanju družbe ni imel dobrih namenov? Ki so, kot je dobro znano, tlakovali pot v kroge pekla. Cinične distance seveda ti krogi ne zanimajo. Pa vendar jih bo treba znova in znova spominjati nanje, pa čeprav kot priprava na debato, ki bo prišla šele čez petdeset let.

Se nadaljuje

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Nenadoma se je drama prikazala v vsej svoji sili. Res je, da vzrok za trenutne krize in težave ni krivda sedanje vlade. Požar so zaneli v Mehiki. A tukaj je bilo toliko slame pripravljene za požar, da je pričelo goreti vztrajno in nevzdržno. In sedaj gledamo, kaj storiti.

KO IDOLI PADAJO

Večkrat smo že omenili, da sedanja peronistična vlada nima težav zaradi nasprotovanja opozicije, marveč bolj zaradi lastnih notranjih slabosti. Tudi s sedanjo krizo opozicija nima nič opraviti. In to pot niti notranje težave v vladi in stranki, ki so nenehno povzročale škandale in zaplete, niso prispevale krizi. A res je tudi, da so resni in vestni opazovalci že dolgo časa kazali na šibke strani gospodarskega modela in svetovali, nakazovali in rotili, naj se podvzamejo potrebni ukrepi.

Sedaj je udarec priletel iz Mehike. Ta država je morala nenadoma v dobi kratkega meseca devalvirati svojo valuto v višini 40% napram dolarju. To odgovarja mehiškemu problemom, njihovem položaju. A nevarnost se vidi v tem, da je Mehika bila stalno neke vrste model, vzorec za ostale latinskoameriške države, ki so hotele urediti svoj gospodarski položaj. Celotno severnoameriška vlada in Mednarodni denarni fond so kazale na Mehiko kot na vzor, ki ga je treba v vsem posnemati.

Ta malik je strmoglavil. Nenadoma je ostal brez slave in brez zaslombe. Ni čudno, da je preplaval vso ostalo latinsko Ameriko in da so se kot ob potresu majal sicer trdne strukture. Res pa je tudi, da to ni bilo enako v vseh državah. Medtem ko je na primer v Santiagu de Chile vlada resno in zaskrbljeno gledala na položaj in ugotavljala, kako nastopiti spricho tega novega činitelja, je v Buenos Airesu zavlada prava panika. In panika traja še, ko pišemo te vrstice, saj borza nevzdržno pada in Centralna banka le umetno zaustavlja dirko za dolarji. Istočasno pa je to zaustavljanje (astronomsko obresti za dobo „stabilizacije“) negativno, ker znova mori gospodarsko dejavnost tam, kjer je točka najbolj kočljiva: v produktivnem sektorju.

Tako smo se znašli pred dejstvom, da ni vse zlato kar se sveti oziroma, da ni vse stabilno čeprav to imenujemo stabilizacija. Toliko z negativnega vidika. Seveda, tudi ni vse črno. So mnoge podobnosti a tudi mnoge razlike med Mehiko in Argentino. Bistveno je enaka negotova zunanjetrgovska bilanca. Liberalizacija trga je negativno vplivala tako v Mehiki kot v Argentini. Lahko bi rekli, da vsak otrok ve, da se ne sme potrošiti več, kot pa imamo. Kak deficit tu in tam je razumljiv, ne pa taka krvavitev, kot jo moremo zaznati v Mehiki, kjer je letno zunanjetrgovska bilanca negativna v višini 15.000 milijonov dolarjev.

Razlika z Mehiko glede dolarja je ta, da to ni prava devalvacija, medtem ko je v Argentini vlada trdo ohranjala enakost 1 — 1 med pesom in dolarjem. Mehika je imela deviznih rezerv le za kritje kakih 20% domačega denarnega obtoka. V Argentini je kritje za celoten obrok kot določa zakon kovertibilnosti, katerega se vlada zaenkrat drži. Argentina je izvedla tudi številne strukturalne spremembe in dosegla precej hitro rast notranje bruto proizvodnje, česar Mehiki ni uspelo.

A naj bodo razlike in podobnosti take ali drugačne, strah gospodarske ekipe in vlade na sploh kaže, da ni mirne vesti, torej se dobro zavedajo, kako je vse v zraku in kako nujna je potreba uvesti spremembe v gospodarskem programu, da se podobni potresi ne bodo pojavljali ob vsaki negati-

vni pojavi doma ali na tujem.

IN SEDAJ?

V krogih ekonomistov trdijo, da bo sedaj konec „lahke“ dobe gospodarskega programa, ki bo stopil v „hude čase“. Ob tem se normalni državljani sprašuje, kaj je še težjega mogoče, spricho hude socialne krize, zlasti v notranjosti in vsled rastoče brezposelnosti.

Zadnje dni se je prvič zgodilo, da je predsednik Menem jasno priznal, da je brezposelnost problem in da ga skrbi. Seveda je tako je izjavil, da bo vlada ta problem rešila s pospešenjem graditeljske dejavnosti. Delno je to res. Pred dnevi je parlament uzakonił stanovanjski gradbeni načrt, ki bo pričel reševati dvojni problem: stanovanjsko krizo in brezposelnost.

Istočasno pa je država zaprisežena v skrajni varčevalni program. Ko je parlament potrdil zakon o državnem proračunu, a dodal nekatere nepredvidene stroške, je vlada takoj napovedala veto na vse te stroške. Minister je trdno namenjen, da uvede pravo vojno ekonomijo in je namenjen v tako ekonomijo prisiliti tudi provinca, ki doslej niso izvedle potrebnih sprememb. Paradoksalno pa bo to socialni položaj še poslabšalo, ker bo povzročilo še večjo brezposelnost. Drugega izhoda vlada ne najde, ali pa je premalo bistra, da bi ga našla.

Medtem pa se poraja na obzorju oziroma je že pred vrati volilno leto, kar vlado še podvoje skrbi. In razne akete, ki tako rade krožijo med ljudmi in po javnih občilih, kažejo na padanje Menemove priljubljenosti in na rast radikalnega kandidata. Massaccesi dosega že 20% volilnega namena, medtem ko je Menem padel na 31%. Ne pozabimo, da mora Menem preseči 40% in mora biti med njim in drugouvrščenim kandidatom vsaj 10% glasov razlike, da se izogne drugemu krogu.

Kaj sedaj, v padcu gospodarske zavezanosti v stabilnost? V vladi so iznašli kako strah uporabiti v lasten prid: milijoni prebivalcev so v teh letih „sladkega denarja“ nakupili vrsto premičnin na obroke. In večina teh planov kupovanja na obroke je paktiranih v dolarjih. Menem naj tako postane edina garancija, da ne bodo devalvirali pesa in da bo prebivalstvo lahko mirno izplačalo svoje dolgove z istim poceni dolarjem, ki ga je Menem obljubljal za desetletja. Na to so seveda reagirali tako radikalni kot Velika fronta in ostala opozicijska sploh. Končno veljavno bo na volitvah, kómu bo prebivalstvo verjelo, da mu lahko zagotovi bolj mirno in bolj vredno življenje. V tem duhu stopamo v leto 1995.

Škof Jenko umrl

V soboto, 24. decembra, je umrl v izolirani bolnišnici koprski škof dr. Janez Jenko. Nekaj dni prej je odšel na operacijo žolčnih kamnov. Ta je sicer dobro uspela, a v soboto ob 14. uri mu je odpovedalo srce.

Pokopan je bil v sredo, 28. decembra v koprski stolnici.

Pokojni škof je nam Slovincem v Argentini dobro poznan, ker nas je maja leta 1987 obiskal skupaj z urednikom Ognjišča Francetom Boletom. Pokojni škof se je odlikoval z jasnim pogledom in neuklonljivim značajem. Spomnimo se samo njegovih besed na Pristavi v Castelarju, ko je — še vedno v času komunistične diktature — jasno proslavil naše pobite domobrance.

GOSPODARSKI VESTNIK

Slovenske latinskoameriške Trgovske Zbornice

Uspel večer Slovensko-latinskoameriške trgovske zbornice

Bil je v petek, 25. novembra 1994 v Kalanovi izbi Slomškovega doma v Ramos Mejia. Vse navzoče je pozdravil predsednik zbornice Herman Zupan. Napovedal je spored večera, ki je bil namenjen važnosti kakovosti v podjetju. Oba predavatelja inž. Aníbala Martíneza in inž. Carlosa Martíneza je predstavil univ. prof. lic. Vlado Voršič. Spoznal ju je kot kot slušatelja na univerzi l. 1985 in jima kot odličnima učenecema odprl po končanem študiju možnost zaposlitve pri podjetju Herman Zupan Interpak S.A., kjer imata prav v zadevi kvalitetnega sistema pomembno odgovornost.

Predavatelja sta izmenoma na živahen in res prepričljiv način obdelal vse teoretične točke o kakovosti. Strokovnjaka v tematiki sta poslušalce podrobno seznanila z vsemi pogoji in potmi za doseg kakovosti. Zanimivo je bilo tudi slišati o visoki ceni slabe kakovosti in usodi podjetij, ki izdelujejo nesolidne, pomanjkljive izdelke. Za uspešen sistem kakovosti je potrebno, da so vsi uslužbenci prav vseh oddelkov podjetja najbolje seznanjeni s pogoji celotnega sistema kakovosti. Za doseg priznanja kvalitete mednarodne oznake ISO 9000, ki si ga je pridobilo edino grafično podjetje v latinski Ameriki Hermana Zupana, Interpak S.A., je bila potrebna solidna organizacija strokovnjakov, ki so stalno in z veliko mero odgovornosti izvajali kontrolo pri proizvodnji — od izbire materiala do zadnjega konca izdelave.

Predavatelja sta za pregled in izčrpano izvajanje žela priznanje, predsednik zbornice pa je za prihodnje leto napovedal ogled kakovostnega sistema v podjetju.

Drugi del večera je obsegal poročilo predsednika zbornice o razmerah v Sloveniji in organizacijskem življenju. Že pred drugo svetovno vojno, še v bivši Jugoslaviji,

LEP USPEH SREDNJE GOSTINSKE IN TURISTIČNE ŠOLE V Izoli. Letos se je vanjo vpisalo kar 800 učencev, ki so se odločili za poklice gostinskih in turističnih tehnikov, kuharjev ter natakarjev.

KMEČKA BANKA V GORICI je bila pred kratkim intervenirana, kar težave slovenske manjšine še povečuje. Posledice prisilne italijanske uprave so vidne, saj čedalje več vlagateljev očitno dviga vloge. Banka ima 106 uslužbencev in 418 družabnikov. Bila je finančno uspešna saj je menda pokrivala več kot 20 odstotkov bančnega trga v Gorici in Krminu. Imela je za več kot 300 milijonov aktivnega prometa, čisti letni dobiček je znašal kar tri milijarde in 624 lir.

ŽIVAHEN BANČNI OKTOBER. V mesecu varčevanja je Nova kreditna banka v Mariboru izvedla vrsto raznolikih dejavnosti namenjenih varčevalcem pa tudi bančnim delavcem. V pestrih kulturno finančnih prireditvah je bil zadnji na programu izlet upokojevcev po Prlekiji in Prekmurju.

NOV HOTEL V MARIBORU. V okviru mednarodnega sejma gostinstva Gost-Tur 94 so na desnem bregu Drave, v bližini športnega središča in sejmišča odprli hotel Tabor. Na voljo bo 38 sob in 79 ležišč.

LEP DOBIČEK so imeli v letošnjih osmih mesecih hoteli Palace v Portorožu. Obiskalo jih je 23.419 gostov s 93.956 prenočitvami. To je za 38 odstotkov več kot lani in 11 odstotkov več od načrtovanega. Za obnovo starega portoroškega hotela se

kjer smo Slovenci imeli le osem odstotkov prebivalstva, smo prispevali 27 odstotkov celotne vrednostne proizvodnje vse države (P. B.). Kulturna in narodna zavest nam je pomagala, da smo se večinsko odločili za samostojno državo. Ko smo izgubili ves izvoz na jug, smo se pokazali sposobne in si utrlji pot na sever in zahod. Izredna podjetnost se kaže v tem, da je danes okoli 30.000 samostojnih podjetij, saj je vsak 40. prebivalec podjetnik. V Ljubljani pa je na 11 prebivalcev en podjetnik. Kot predsednik Zbornice se je udeležil l. 1992 zasedanja na Bledu, kjer se je med ekonomskimi in vladnimi krogi debatiralo kako iz diktature v svobodni trg. Pri obisku je imel stike s privatnimi in uradnimi ustanovami. Sedaj je izvoza in uvoza med Argentino in Slovenijo v višini 18.000.000 dolarjev. Slovenija pa že okrog 80 odstotkov proizvodnje izvažava v zahtevne trge zahoda, kar je potrdilo slovenske kvalitete. Številna podjetja iz Slovenije pošiljajo na zbornico razna vprašanja in ponudbe. Veliko je zanimanja za izmenjavo blaga.

Ob obiskih ministrov Peterleta in Venclja se je predsednik Zbornice udeležil uradnih sprejemov na zunanjem ministrstvu pri predsedništvu vlade in pri ministru ekonomije dr. Cavallu. Nadalje je poročal o rednih mesečnih sejah Zbornice in o prireditvah.

Zbornica trenutno šteje 50 članov. V teku je razgovor o skupnem sodelovanju s staronaseljenci. Vsi člani prejemaajo mesečno Gospodarski vestnik (Alenka Poznič), dvakrat mesečno pa se v tedniku „Svobodna Slovenija“ objavljajo gospodarske novice od doma (Marjan Šušteršič).

Izredno zanimivemu poročilu, ki je bilo sprejeto z odobravanjem je sledil še družabni del s prigrizkom. Bil je to izredno lep in nadvse koristen večer.

zanima José Zrim, avstralski poslovnež slovenskega rodu, ki bi rad v Kopru zgradil tudi poslovno središče. Razumljivo je, da bi obnovljeni hotel postal stvar največje kategorije.

SEJEM O ZDRAVEM ŽIVLJENJU so imeli v oktobru v Celju. Namenjen je bil zlasti starejšim in vsem, ki želijo živeti zdravo. Med 80 razstavljalci je več izdelovalcev biokoruz. Sejem je bil letos bogatejši, saj ga je sestavljalo kar devet tematskih področij od pravilne prehrane, gostinske ponudbe, okolja in drugega do kozmetike in vsega za nego telesa. Bogat pa je bil tudi spremljevalni program.

PRAZNIK KORUZE V POMURJU. Na Srednji kmetijski šoli v Rakičanju so o koruzi govorili strokovnjaki iz vse Slovenije. Ogleдали so si tudi različne vzorčne sorte na poljih. Kmetijsko-svetovalna služba pa je skupaj s turistično kmetijo Ferhčevih v Kraših pripravila večdnevno prireditev pod naslovom koruza, hrana, obrt, krma. Prikazali so „lupanje“ (kožuhanje) koruze in pripravili razstavo jedi iz koruze, izdelkov domače obrti ter različnih sort koruze.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

20. decembra

1 dolar	128,44 SIT tolarjev
1 marka	81,51 SIT tolarjev
100 lir	7,79 SIT tolarjev

NOVICE IZ SLOVENIJE

LJUBLJANA — Vladni visokošolski svet je sprejel predlog, po katerem se ustanovijo nove fakultete na obeh slovenskih univerzah. V Ljubljani bo Fakulteta za naravoslovje in tehnologijo razdeljena na Fakulteto za farmacijo, Fakulteto za kemijo in kemijsko tehnologijo, Fakulteto za matematiko in fiziko ter Naravoslovno tehnično fakulteto. Njim se bodo pridružile tudi Fakulteta za arhitekturo ter Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo. Mariborska univerza bo dobila Fakulteto za elektroniko, računalništvo in informatiko, Fakulteto za gradbeništvo, Fakulteto za kemijo in kemijsko tehnologijo ter Fakulteto za strojništvo. — Svet je obravnaval tudi možnost ustanovitve visoke strokovne šole za likovno področje, ki jo želi ustanoviti Mestna šola za risanje in slikanje v Ljubljani.

PIRAN — Obalni letalski center Portorož je podpisal tri listine o pobratenu s tremi letalskimi klubi iz Ravenne, Ferrare in Benetk. Dogodka se je udeležil tudi beneški župan, ki je bil presenečen nad hitro zvezo in zato povabil piranskega predsednika občinske skupnosti, da bi preučili možnost vzpostavljenja redne letalske linije med Benetkami in Portorožem. Obisk je dobil zgodovinski pomen, saj je bilo prvič v zgodovini, da je beneški župan obiskal Piran.

ŽIRI — V spominskem parku pred osnovno šolo so ob stoletnici rojstva postavili kip skladatelja Antona Jobsta, ki je tam umrl leta 1981. Jobst je v Žireh igral orgle in klavir, učil v raznih šolah, vadil cerkveni in druge zборе ter razne orkestre, poleg tega pa še skomponiral 200 cerkvenih skladb, 400 posvetnih za razne zборе in tudi spevoigre. Sicer pa je bil rojen na Koroškem, na Brdu pri Šmohorju v Ziljski dolini.

BONN, Nemčija — Napori, da bi Slovenijo čimbolj uspešno in konkretno predstavili potencialnim evropskim turistom, se usmerjajo v razne načine. Ena taka poteza je bila prireditev v športni dvorani na Hartbergu, kjer so nastopili pred 3.500-glavno množico svetovnoznanih lipčani. Na prireditve so povabili tudi veleposlanike raznih držav v Bonnu, ki so navdušeni pozdravili nastop. Pravijo, da je zadnje čase nemška publika imela precej možnosti spoznati Slovenijo in situacijo v njej: Lipčancem se je pridružila nogometna tekma za Bežigradom s frankfurtsko ekipo, pa tudi televizijski prenos nedeljskega koncerta ZDF iz Ljubljane, ki si ga je ogledalo od šest do deset milijonov nemških gledalcev (Nedeljske koncerte ZDF predvajajo vsakič iz različnih evropskih glavnih mest).

KRANJ — S koncertom je organistka Angela Tomanič praznovala 25-letnico umetniškega koncertnega delovanja. V letošnjem letu je imela že dva samostojna orgelska recitala v Mariboru in Murski Soboti ter izdala dvoje laserskih plošč.

NOVO MESTO — Ustanovljeno je bilo Društvo članov izpitnih komisij za voznike motornih vozil Slovenije. Na občnem zboru je bilo prisotnih 150 članov iz 17. izpitnih centrov, ki so sprejeli pravila društva in naloge. Z ustanovitvijo društva je izpolnjen osnovni pogoj za včlanitev v mednarodno združnje članov izpitnih komisij CIECA s sedežem v Bruslju. Slovenski predstavniki bodo sodelovali pri izdelavi enotnih kriterijev za opravljanje voznških izpitov, s katerimi bodo slovenska dovoljenja priznana povsod.

SORICA — V rojstni hiši impresionističnega slikarja Ivana Groharja so opravili temeljito prenovo in jo odprli obisku turistov in ljubiteljev likovne umetnosti. V hiši je Groharjeva spominska soba, etno-

grafska zbirka in galerijski prostor, prostora pa je bilo tudi za likovno in glasbeno delavnico.

KRANJ — V Prešernovem gledališču je bilo trinajsto srečanje slovenskih pesnikov. Letos so obravnavali temo Zgodovinska odgovornost in pesniška utopija. Na srečanju je žirija (Dane Zajc, Matevž Kos in Vid Snop) v imenu Društva slovenskih pisateljev izbrala za najboljšo pesniško zbirko preteklih dveh let Tisti čas, delo Svetlane Makarovič. S tem je dobila kot prva ženska Jenkovo nagrado; izročil ji jo je lanski nagrajenec Kajetan Kovič. — Jenkovo nagrado podeljujejo od leta 1988 in so jo do sedaj prejeli: Niko Grafenauer, Veno Taufer, Tomaž Šalamun, Aleš Debeljak, Milan Jesih, Milan Dekleva, Jure Detela (posthumno), Kajetan Kovič ter letos Svetlana Makarovič.

RADOVLJICA — V sedemindvajsetem letu starosti je umrla sopranistka in glasbena pedagoginja Vera Majdič. Njena pevka kariera se je razvijala od leta 1927 do 1941 predvsem v Ljubljani, Dunaju; gostovala je tudi v drugih važnih opernih hišah po Evropi. Kot pedagoginja pa je delovala v kranjski in trziški glasbeni šoli do leta 1967, ko se je upokojila.

OJSTRICA NAD DRAVOGRADOM — Stoletnico šole je praznovala gorska šola, v katero hodijo vaški otroci iz Ojstric, Kosenjaka, Kozjega Vrha in Sv. Duha. Šola je ob ustanovitvi imela čez 120 otrok, z industrializacijo pa so se začeli vaščani izseljevati v mesta in danes obiskuje šolo 27 otrok; učijo jih tri učiteljice. Leta 1969 so dobili novo poslopje, katerega so letos obnovili.

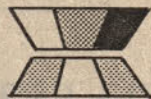
LJUBLJANA — Poleg splošnega popisa vsakih deset let, izvede Zavod za statistiko še posebno anketo vsakih pet let. Zadnja je bila lanskega decembra in je zaobsegla pol odstotka gospodinjstev (vseh je 637.000). Iz tega vzorca so sestavili sliko, ki naj predstavlja celo Slovenijo. Po zbranih podatkih naj bi imelo avto 68% gospodinjstev, računalnik 13,7%, hladilnik 94,2%, zamrzovalno skrinjo 81,3%, barvasti TV 83,5%, videorekorder 29,5%. Starost stanovanja: 15,6% je starejših do leta 1920, skoraj 10% je bilo zgrajenih v letih 1951-60, 20% v letih 1961-70, 25% pa 1971-80. Telefonski priključek ima 63%, kabelsko TV pa 38%.

NOVA GORICA — V okviru Koroških dnevov so v novogoriškem gledališču gostovali pevci raznih koroških zborov, člani orkestra Slovenske filharmonije in trije pevci solisti, ki so pod vodstvom dirigenta Stanka Polzerja predstavili kantato Carmina Burana skladatelja Carla Orffa.

NOVICE S PRIMORSKE

DVE SMRTI sta prizadeli slovensko manjšino v Italiji. V Trstu je umrl Pavle Stranj, ki se je sistematično posvečal predvsem problematiki slovenske šole. Spisal je knjigo Potopljena skupnost — Slovenci v Italiji od A do Ž, v kateri je opisal vse, kar tujca lahko zanima o Slovencih. Knjigo so že trikrat izdali v slovenščini in italijansčini. — V Beneški Sloveniji je umrl duhovnik Artur Blazuta, star 81 let. Služboval je na Videmskem in v Reziji, kjer je prevedel katekizem v rezijansko narečje.

KONZORCIJ OBRTNIKOV DOLINA je v domači občini odprl obrtno cono, v katero se je namestilo 22 domačih podjetij. Cona ima 12 hal s skupno površino 17.000 kv. m. V coni delujejo avtomehaniki, avtoličarji, vulkanizerji, najti pa je tudi precizno mehaniko, tipo-litografijo, ustekleničevanje vin in olj ali industrijsko palnico.

SLOVENC V ARGENTINI

Osebnosti

Krst:

Krščena je bila v soboto, 24. decembra, v cerkvi Marije Pomagaj Marija Helena Diez Makovec, hčerka cont. Jorgeja Alberta in ge. lic. Mari roj. Makovec. Botra sta inž. Héctor Horacio Prospitti in Lučka Makovec, krstil pa je župnik Jože Škerbec. Čestitamo!

Novi diplomanti:

Preteklega 21. decembra je na inženirski

fakulteti buenosaireške univerze dokončal študije in prejel naslov „ingeniero mecánico“ Janez Lavrič.

V Tucumanu sta na terciarnem inštitutu JIM končala študije in postala „técnicos en diseño gráfico y publicidad“ Olga in Janez Žakelj.

Iskreno čestitamo!

Smrti:

V Merlu je umrl Anton Mivšek (75); v Del Visu pa je 13. novembra umrl Ivan Berginc (83).

Naj počivata v miru!

Zaključek šole v Slovenski vasi

8. decembra smo v Slovenski vasi zaključili šolsko leto. Otroci, učitelji, starši in vaščani smo se najprej udeležili svete maše v cerkvi Marije Kraljice in tako na poseben način počastili Marijin praznik ter se zahvalili za vse, kar smo se v tem letu dobrega in koristnega naučili.

Po končani maši, ki jo je daroval župnik Janez Petek CM, smo odšli in Hladnikov dom, kjer so se s svojimi nastopi predstavili vsi učenci Baragove šole.

Najprej je spregovorila voditeljica šole Mirjam Goljevčec, ki se je v svojem govoru zahvalila vsem, ki so omogočili in sodelovali pri delovanju naše šole. Pohvalila je učence, ki so z navdušenjem prebirali knjige, izposojene v šolski knjižnici. Predstavila pa je tudi „Naše drobtinice“, list v katerem so zbrani spisi, obnova, risbice... vseh učencev od vrtca do 8. razreda. Na ta način so nam učenci priskrbeli zanimivo branje za popostritev vročih počitniških dni.

Sledila je recitacija učencev 8. razreda, ki so se od nas poslovili z Župančičevo pesmijo Z vlakom. Otroci 1. razreda so pripravili prizorček, v katerem so nastopile gozdne živali, učenci 4. razreda so nam prikazali zgodbo o nesrečnem psičku, ki ni bil zadovoljen sam s seboj. Iz zgodbe smo izluščili poučen nauk, da moramo biti Bogu

hvaležni in zadovoljni s tem, kakršni smo. Učenci 5. in 6. razreda so predstavili igrice Mojca Pokrajculja. Najmlajši, ki obiskujejo vrtec, so zaplesali ob poskočni melodiji. Učenci 2. razreda pa so pokazali, kako se pripravljajo na Jezuškov prihod ob bližajočih praznikih. Učenci 3. razreda so v sanjah srečali celo vrsto pravljinih junakov.

Med nastopom učencev posameznih razredov so bili glasbeni vložki: sodeloval je zborček naše šole, zelo pogumno pa so zapeli tudi naši mladi solisti, ob spremljevi kitare. Za zanimivo glasbeno popestritev je poskrbela sestra Snežna.

Poslovlili smo se s pesmijo Vsakdo mora imeti prijatelja. Glavna misel te pesmi naj nas spremlja v času počitnic in naj nas ponovno združi ob pričetku novega šolskega leta!

Za prijetno počutje so ob koncu poskrbeli starši, ki so pripravili čajanko.

Vsi tisti otroci, ki jim je rado dolgčas imajo priložnost, da se v času počitnic zbirajo na igrišču Hladnikovega doma, kjer je organizirana šolska kolonija. Radosti in veselja ne manjka in vsi domala čakajo, da se osvežijo v bazenu župnijskega kolegija.

Z. A.

Slomškov dom

Zaključek slovenske šole

V soboto, 26. novembra, je slovenski osnovnošolski tečaj Antona Martina Slomška sklenil šolsko leto s prireditvijo ob udeležbi otrok in staršev. Iz poročila voditeljice tečaja Helene Zupan-Malovrhove je bilo razvidno, da je tečaj obiskovalo 67 otrok iz 42 družin. V začetku šolskega leta so vstopili 4 učenci, z zaključnim osmim razredom pa se je iz šole poslovilo 6 učencev in učenk. Nanje je voditeljica naslovila poslovlilne besede:

„Vam, dragi osmošolci, ki se danes poslovljate od Slomškove šole, pa poleg želja za lepe počitnice, še nekaj iskrenih nasvetov. S pesmijo in slovenskim šopkom se poslovljate. Pred desetimi leti ste stali na mestu teh mladih. Danes, ko se poslovljate ne pozabite, da ste 10 let poslušali v tej šoli slovensko pesem in govorico. V materinem jeziku ste spoznavali Bog, tu ste poslušali o domovini vaših dedov. Iz tega rodu izhajate, slovenskega duha in krvi... Ob vstopu v dekliška in fantovska leta bodite veseli in srečni, hvaležni vašim staršem, da

so vam dali življenje, materialne dobrine in vzgojo. To so storili, ker vas imajo radi, tudi vi jim povrnite z iskreno ljubeznijo. Ograjajte s svojo mladostjo nadaljevanje Slomškove šole Srednješolski tečaj. Pridružite se srednješolcem in nadaljujte svoje poslanstvo. Nasvidenje!“

Nato so vsi razredi delček znanja, ki so si ga pridobili v šolskih klopeh: od prizorčka najmlajših do recitacij in deklamacij večjih, vse povezano s slovensko pesmijo povili v lep šopek. Tolikri trud naših učiteljev in učiteljev ni bil zaman, tudi ta nastop je bil dokaz za to. V imenu odhajajočih osmošolcev se je poslovila z zahvalo Cintija Zupan in ob pesmi Zahaja sonce je zatonoilo tudi šolsko leto v Slomškovi šoli.

Miklavžev večer

Slomškova šola je v soboto, 3. decembra, pripravila prisrčen Miklavžev obisk. V prvem mraku je vstopil Miklavž s svojim nebeškim in peklenkim spremstvom v veliko veselje pa tudi nekoliko strahu težko pričakujočih otrok. Dobrotnik je razdal nad devetdeset daril pa tudi veliko košaro kobrih naukov.

MALI OGLASI

Oddam v najem stanovanje in bungalow za poletje na Katedralu in eno stanovanje v mestu Bariloche. Tel.: 0944-24978 (Bariloche).

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliske vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

ZDRAVNIKI

dr. Marija Avguštin - Specialistka za očesne bolezni. Ponedeljek, torek in petek od 16. do 20. ure. Roma 3122 - 1. nadstr. 3. - Isidro Casanova (20 m od Rute 3). Tel.: 485-5194

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchietto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorij: Lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ - Capital - Tel.: 831-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Šenk - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnica. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sreda, petek od 18. do 20. ure - Boulogne Sur Mer 362, La Tablada, Tel.: 652-5638

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

MULTIRED

KARTA SLOGA JE VSTOPILA V MREŽO MULTIREN IN BO VELJALA ZA NAKUPE KOT VSAKA KREDITNA KARTICA.

V SLOGI JE MOČ!

URADNIK ALI URADNICA DOBI SLUŽBO V SLOGI

Informacije in pismene ponudbe v uradnih urah, ob delavnikih od 10. do 19. ure.

Bm. Mitre 97 - Ramos Mejía - Tel.: 658-6574 / 654-6438

Naš dom**San Justo****SILVESTROVANJE**

31. decembra ob 21.30 uri
se bomo v prijateljskem srečanju,
poslovlili od starega leta ter prosili za blagoslov v novem letu!

Za večerjo se lahko prijavite pri naših odbornikih. Tel. 484-6905 ali 441-5528
Vsi lepo vabljeni!

SILVESTROVANJE**na Pristavi 31. decembra 1994**

Ob 22. uri večerja
Za smeh in dobro voljo poskrbljeno.

Vsi lepo vabljeni

Pristavska mladina Te vabi na SILVESTROVANJE

točno ob 1. uri

Zapomni se: To leto se nam ne bo treba bati dežja!!!

Ali ste že zahtevali 400.000 SIT

(slovenskih tolarjev, približno 3.000 USA dol.),
ki vam jih Republika Slovenija dolguje?

Če ste državljan Republike Slovenije, zaprosite za to vsoto
v obliki lastniških certifikatov.

Certifikate vam SLOGA varno naloži.

Pozanimajte se!

V SLOGI JE MOČ!

Diplomatska vojna Italija-Slovenija se zaostruje

Diplomatska vojna med Italijo in Slovenijo se zaostruje, piše italijanski dnevnik La Repubblica dne 22. decembra.

Vzrok za takšno oceno je protestna nota, ki jo je po ponovnem vetu Italije na pogajalski mandat Slovenije slovensko zunanje ministrstvo poslalo italijanskemu veleposlanstvu v Ljubljani. Repubblica meni, da je uradni protest povečal napetost med Rimom in Ljubljano ter poudarja, da je v ostri notih med drugim zapisano, da trditve italijanskega zunanjega ministra Martina v Bruslju niso resnične in da so tendenciozne.

Slovensko ministrstvo meni, da — v nasprotju z Martinovo izjavo po septembrskem srečanju slovenske in italijanske delegacije — ni dosežen nikakršen spora-

zum med obema stranema in da Slovenija še čaka na odgovor na svoje predloge.

Italijanski veleposlanik Luigi Solari je, kot piše Repubblica, zavrnil protestno noto, češ da so izrazi note neobičajni med dvema državama, ki imata kljub političnim razlikam toliko skupnega. Veleposlanik je dodal, da podobni vbodi igel ne pripomorejo k dialogu in sodelovanju.

Z Dunaja je povzet komentar mariborskega Večera, v katerem je bilo rečeno, da se je Alois Mock na zadnjem srečanju v Bruslju obnašal nepremišljeno, ker je domnevno podprl italijansko stališče proti Sloveniji. V poročilu je med drugim zapisano, da je neki visoki uradnik zunanjega ministrstva na Dunaju, čeprav neuradno, zanimal argumente v mariborskem Večeru. Omenjeni funkcionar je na vprašanja časnika izjavil, da je „avstrijska politika do sosednjih držav uravnotežena, kar očitno

Načrti za parke in vrtove;
gradnja vodnjakov in slapov;
napeljava avtomatiziranega
zalivanja API; tel.: 441-2920.lic.
Ivan Smole

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824

Registro Nac. de la Propiedad
Intelectual N° 85.462

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 60; obmejne države Argentine 90
USA dol.; ostale države v obeh Amerikah
100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Av-
stralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno
pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

SOBOTA, 31. decembra:

Silvestrovanje na Pristavi.

Silvestrovanje v Našem domu v San Justo.

TOREK, 3. januarja:

V prostorih SLOGE predstavitev Spominskega zbornika ob 20. uri. — Ob 21. uri pa nagradno žrebanje dveh letalskih voženj v Slovenijo in nazaj.

nekoga moti“. Isti visoki uradnik je še dodal, da Dunaj ni pozitivno ocenil spremenjenega stališča Ljubljane, ki je v zadnjih mesecih vsaj dvakrat zavrnila osnutke sporazuma, ki sta jih dosegla zunanja ministra Sicer pa se Dunaj nikakor ne namerava vmešavati v bistvo spora med Italijo in Slovenijo, prav tako pa ni res, da bi Avstrija Slovenijo prepustila njeni usodi: postopno približevanje Ljubljane EU je še vedno cilj avstrijske zunanje politike.

Jaz sem vstajenje in življenje!

V globoki žalosti sporočamo vsem znancem in prijateljem, da je po dolgi in težki bolezni odšel po plačilo k Bogu v 75. letu starosti naš dragi oče, stari oče, praded in tast, gospod

Anton Mivšek

Naša iskrena zahvala župniku p. Mariju, od fare Čudodelne Svetinje za poslednje zakramente in molitev od krsti. Zahvala vsem znancem in prijateljem, ki ste ga prišli kropit in nam izrazili sožalje.

Priporočamo ga v molitev!

Žalujoci: hčerka Silva,
hčerka Berta z družino
hčerka Jelka z možem
hčerka vdova Kristina z družino
ter sestra Štefanija v domovini

Rovte, Žiri, Kranj, Buenos Aires, 18. decembra 1994.